

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/167/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616219513
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7616219513.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščíčkovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692 proti žalovanému: Y. M., O.. XX.XX.XXXX, V. X. U., F. L. O.É. XXX/XX, o zaplatenie 486,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 19.02.2019 č.k. 16Csp/130/2016 -109 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zastavil konanie o zaplatenie 1.076,18 eur, ako vyčísleného zmluvného úroku a sankčného úroku z omeškania a úroku vo výške 23 % ročne zo sumy 486,89 eur od 17.12.2016 do zaplatenia. Zamietol žalobu v znení jej úpravy vykonanej písomným podaním zo dňa 01.02.2019. Rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že zastavil konanie tak, ako vyplýva z výroku I. napadnutého rozsudku v súlade s § 144, § 145 ods. 1, 2, § 146 ods. 1, 2 C.s.p. po tom, ako žalobca zobral v tejto časti žalobu späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby vyslovil súhlas.

3. Pokiaľ ide o nárok žalobcu v zostávajúcej časti, a ktorým uplatňoval voči žalovanému nárok titulom plnenia zmluvy o úvere, súd prvej inštancie vychádzajúc z vykonaného dokazovania, aplikáciou ust. § 52, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101 a § 112 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť z dôvodu, že nárok žalobcu je premlčaný.

4. Vykonaným dokazovaním vzal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 28.09.2007 bola medzi Poštovou bankou a.s. Bratislava ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 995,82 eur, ktorý sa zaviazal zaplatiť v 40 mesačných splátkach po 35,82 eur, so splatnosťou 24. dňa v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 24.10.2007, ročnou percentuálnou mierou nákladov 27,02 %, úrokovou sadzbou 23 % a celkovou výškou nákladov 452,07 eur.

5. Listom zo dňa 08.03.2010 bola žalovanému oznámená predčasná splatnosť úveru k 08.03.2010 z dôvodu porušenia zmluvných podmienok. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy vo výške 542,84 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy, ktorú prevzal 15.03.2010.

6. Rozhodcovským rozsudkom zo dňa 02.03.2012 sp.zn. C., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.05.2012 a vykonateľnosť dňa 20.05.2012 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi istinu 486,89 eur s prísl. titulom plnenia predmetnej zmluvy o úvere. Uznesením zo dňa 13.08.2013 sp.zn. 9Er/637/2013 Okresný súd Spišská Nová Ves žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11.12.2013. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že súd zmluvu o úvere posúdil ako spotrebiteľskú a tiež, že rozhodcovskú doložku vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a z toho dôvodu neplatnú. Toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.10.2013 sp.zn. 13CoE/276/2015 - 26. Voči tomuto rozhodnutiu podal oprávnený dovolanie, ktoré bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.01.2015 sp.zn. 7ECdo/116/2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.04.2015. Následne bola exekúcia zastavená uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 22.04.2015 č.k. 9Er/637/2013 - 51, ktoré nadobudlo právoplatnosť vo výroku o zastavení exekúcie dňa 25.06.2015.

7. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním tiež zistil, že zmluvami o postúpení pohľadávok, nasledujúcimi po sebe, bola predmetná pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými postúpená na žalobcu, ktorý je aktuálnym veriteľom tejto pohľadávky.

8. Žalovaný vzniesol námietku premlčania voči žalobcom uplatnenému nároku, preto súd prvej inštancie sa najskôr zaoberal tým, či nárok žalobcu nie je premlčaný.

9. Žalobca v konaní uplatnil voči žalovanému nároky vyplývajúce zo zmluvného vzťahu na základe zmluvy o úvere zo dňa 28.09.2007. V súvislosti s touto zmluvou súd prvej inštancie konštatoval, že nezistil dôvody, pre ktoré by mala byť táto zmluva neplatným právnym úkonom, preto pri skúmaní premlčania aplikoval na daný prípad všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. V tej súvislosti uviedol, že predčasná splatnosť úveru z dôvodu porušenia zmluvných podmienok bola právnym predchodcom žalobcu vyhlásená k 08.03.2010, pričom žalovanému bola poskytnutá lehota na dodatočné plnenie 10 dní od doručenia výzvy, ktorú prevzal 15.03.2010. Trojročná premlčacia doba tak začala plynúť 26.03.2010.

11. V konaní sa stala spornou skutočnosť, či premlčacia doba počas plynutia rozhodcovského konania a následne počas plynutia exekučného konania spočívala v zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka.

12. Žalobca pred podaním tejto žaloby uplatnil nárok voči žalovanému cestou rozhodcovského súdu dňa 10.12.2010, kedy podľa názoru súdu prvej inštancie došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka a až riadnym skončením rozhodcovského konania, t.j. s dňom nasledujúcim po vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku premlčacia doba začala opätovne plynúť. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.05.2012 a vykonateľnosť dňa 20.05.2012, preto opätovne začala premlčacia doba plynúť dňa 21.05.2012. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu o tom, že premlčacia doba ďalej spočívala v priebehu vedenia exekučného konania. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, preto súd žalobu zamietol. Rovnaké závery sa týkajú aj uplatnených úrokov z omeškania, ktoré sa premlčujú rovnako ako istina.

13. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi.

14. Proti tomuto rozsudku, a to (len) voči zamietajúcemu výroku a výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d) až h) C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutých výrokoch zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie

konanie, alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. V dôvodoch odvolania vytkol súd prvej inštancie nesprávnu aplikáciu ust. § 112 Občianskeho zákonníka na daný prípad, keď dospel k záveru, že počas exekučného konania nedošlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého premlčacia doba začala plynúť od uplynutia 10 dňovej výzvy na plnenie po zosplatnení úveru dňa 26.03.2010. V uvedenej veci došlo k situácii, keď súd na podklade žaloby o zrušení rozhodcovského rozsudku zruší rozhodcovský rozsudok, pričom v takýchto prípadoch súd následne pokračuje v konaní na podklade pôvodnej žaloby, alebo vzájomnej žaloby v zmysle § 43 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. Žalobca v danom prípade postupoval pri uplatnení a vymáhaní svojej pohľadávky podľa platných právnych noriem a právne aprobovaným spôsobom. Napriek tomu sa dostal do situácie, v ktorej sú popreté jeho legitímne očakávania, že exekučný titul bude možné vykonať, čo je v príkrom rozpore s princípom právnej istoty. Platnosť či neplatnosť rozhodcovskej doložky, ako sa s ňou zaoberal súd prvej inštancie, nie je pre posúdenie spočívania premlčacej doby relevantná. V tej súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.03.2016 č.k. 11Co/92/2016 - 88. Poukázal aj na iné rozhodnutia súdov, ktoré podporujú jeho názor. Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IIÚS 499/2012 navyše vyplýva, že v zmysle § 21 ods. 1 rozhodcovského zákona je v prvom rade rozhodcovský súd oprávnený posudzovať platnosť rozhodcovskej zmluvy a tým aj svoju vlastnú právomoc. V danej veci niet pochýb o tom, že rozhodcovský súd po preskúmaní okolností konkrétnej veci svoju právomoc uznal, čím uznal aj platnosť rozhodcovskej doložky, ktorá takú právomoc zakladá. Podľa názoru žalobcu rozhodcovská doložka nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V tej súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C42/15. Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Zmluva o úvere v danom prípade obsahuje odkaz na obchodné podmienky, všeobecné obchodné podmienky, ako aj na sadzobník poplatkov a iné dokumenty Poštovej banky a.s.

15. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

16. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a §380 C.s.p. z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

17. Po preskúmaní odvolania dospel odvolací súd k záveru, že namietané odvolacie dôvody žalobcu nie sú naplnené.

18. Rozsudok je v zamietajúcom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.01.2020 o 09.30 hodine v pojednávacej miestnosti č.dv. 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 20.01.2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

20. Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol z dôvodu, že nárok žalobcu je premlčaný.

21. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde, alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

22. Základnou podmienkou v zmysle vyššie cit. zákonného ustanovenia, aby došlo k spočívaniu premlčacej lehoty je, že veriteľ dotknuté právo uplatní buď na všeobecnom súde alebo u iného orgánu, ktorý je príslušným vo veci konať, a ktorým môže byť v zmysle zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov aj rozhodcovský súd.

23. Zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zo dňa 18.09.2007, a to z čl. 3 ods. 6 tejto zmluvy vyplynulo, že zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované pred stálym

rozhodcovským súdom pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ a.s. a že rozhodnutie bude pre obidve zmluvné strany konečné a záväzné.

24. Niet pochýb o tom, že na základe návrhu právneho predchodcu žalobcu Stály rozhodcovský súd zriadený pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ a.s. so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 7, vydal dňa 02.03.2012 rozhodcovský rozsudok sp.zn. C., ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 486,89 eur s prísl. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.04.2012 a vykonateľnosť dňa 16.05.2012.

25. Právny predchodca žalobcu ako oprávnený na základe spomínaného rozhodcovského rozsudku inicioval exekučné konanie, ktoré sa viedlo pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp.zn. 9Er/637/13. Toto exekučné konanie bolo zastavené uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 22.04.2015 č.k. 9Er/637/13 - 51, právoplatným dňa 25.06.2015 z dôvodu, v zmysle § 44 ods. 3 zák.č. 233/95 Z.z. potom ako uznesením, ktorým sa zamietla žiadosť o udelenie poverenia, nadobudlo právoplatnosť. Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 13.08.2013 č.k. 9Er/637/2013 - 12 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.10.2013 č.k. 13CoE/276/2013 - 26 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že dôvodom zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia bol záver súdu o tom, že rozhodcovský rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní nie je spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie, nakoľko rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom je exekučný titul sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán. Súd prvej inštancie totiž dospel k záveru, že rozhodcovská doložka nebola platne dohodnutá a okrem toho jej znenie uvedené v obchodných podmienkach pre úver, bolo v čase jej uzatvárania neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka a ako taká bola už od počiatku v celom rozsahu neplatnou. V tej súvislosti súd konštatoval, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, bola súčasťou predtlačenej formulára vypracovaného poskytovateľom úveru a povinný nemal reálnu možnosť túto zmeniť, ale mal možnosť len zmluvu o úvere podpísať alebo nepodpísať. Rozhodcovská doložka bola v danom prípade dojednaná v obchodných podmienkach pre úver, ktoré sú rozsiahle a predtlačené malým písmom, takže spotrebiteľ nie je reálne schopný sa s týmito riadne oboznámiť. Dojednanie rozhodcovskej doložky takýmto spôsobom je potrebné považovať za konanie, v ktorom poskytovateľ úveru, ktorý má k dispozícii odborný aparát, zneužil svoje „silnejšie“ postavenie a spotrebiteľovi ako „slabšej“ strane vnútil pre neho nevýhodné podmienky. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi, dôsledkom čoho je podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka absolútna neplatnosť rozhodcovskej doložky uvedenej v obchodných podmienkach pre úver. Navyše súd konštatoval, že nebola dodržaná ani písomná forma rozhodcovskej doložky, ktorej nedostatok v zmysle § 4 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. spôsobuje, že táto je neplatná. Rozhodcovská doložka totiž nebola obsiahnutá v dokumente podpísanom oboma zmluvnými stranami.

26. Podľa názoru odvolacieho súdu niet pochýb o tom, že rozhodcovská doložka v danom prípade nebola individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou. Zo spôsobu uzatvorenia rozhodcovskej doložky, ktorá je súčasťou formulárovej zmluvy, nie je možné odvodiť, že navrhovateľom bol návrh na uzavretie rozhodcovskej doložky ponúknutý dlžníkom a tento mal možnosť jeho návrh buď prijať alebo odmietnuť. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodcovská doložka je súčasťou formulárovej zmluvy je zrejmé, že dlžník nemal možnosť uzatvorenie rozhodcovskej doložky ovplyvniť. Dôkazné bremeno o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky so spotrebiteľom spočíva na navrhovateľovi, teda na žalobcovi, ktorý v danom prípade nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by preukázal individuálnu dohodu so žalovaným na riešení sporov medzi nimi v rozhodcovskom konaní. V danom prípade to bol dodávateľ, ktorý určil, ktorý rozhodcovský súd bude rozhodovať prípadné spory medzi stranami zo zmluvy, ním bol vybraný rozhodcovský súd, preto je na mieste obava, do akej miery bude rozhodcovské konanie u dodávateľom vybraného rozhodcovského súdu objektívne. Navyše v danom prípade bola rozhodcovská doložka dojednaná na začiatku zmluvného vzťahu, v čase menšej bdelosti spotrebiteľa. Navyše podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade rozhodcovská doložka bola dojednaná ako výhradná rozhodcovská doložka, pretože spotrebiteľovi nedáva výber medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom, nedáva teda spotrebiteľovi možnosť voľby. Ako vyplýva z obsahu tejto rozhodcovskej doložky, medzi zmluvnými stranami bolo dojednané, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované pred stálym rozhodcovským súdom v prípade, pokiaľ nedôjde medzi zmluvnými stranami k dohode. Rozhodcovská doložka, ktorá znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, je neprijateľná a prieči sa dobrým mravom. Preto možno súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že takto dojednaná rozhodcovská doložka je neprijateľnou

zmluvnou podmienkou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Navyše je potrebné zdôrazniť, že neprijateľnosť tejto dojednanej zmluvnej podmienky v podobe rozhodcovskej doložky bola konštatovaná aj v exekučnom konaní vedenom pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp.zn. 9Er/637/2013 uznesením, ktorým došlo k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia a tento vyslovený právny názor je pre súd v prejednávanej veci záväzný.

27. Pokiaľ teda žalobca uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde, ktorého rozhodca nemal právomoc vydať rozhodcovský rozsudok, nejde o uplatnenie práva u príslušného orgánu v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Možno preto konštatovať, že samotné rozhodcovské konanie, ale aj na neho nadväzujúce exekučné konanie bolo vedené bez toho, aby žalobca mal k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie právomocným orgánom. Premlčacia doba sa preto nezastavila a plynula po celý čas ako rozhodcovského, tak aj exekučného konania.

28. V intenciách vyššie uvedeného preto niet pochýb, že nárok žalobcu je premlčaný. V danom prípade premlčacia lehota začala plynúť 26.03.2010, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 28.12.2016. Preto trojročná premlčacia lehota pre uplatnenie nároku žalobcom súdnou cestou uplynula dňom 26.03.2013. Pokiaľ teda žalobca podal žalobu (až) 28.12.2016, urobil tak po uplynutí premlčacej doby.

29. V súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu, že daný prípad je možné porovnať so žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keď súd zruší rozhodcovský rozsudok a následne pokračuje v konaní na základe pôvodnej žaloby alebo vzájomnej žaloby v zmysle § 43 ods. 1 zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní je potrebné uviesť, že tento názor žalobcu neobstojí. V danom prípade nebolo žiadnou zo strán sporu iniciované konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku. V tej súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 20.09.2017 sp.zn. III.ÚS572/2017, z ktorého vyplýva, že právo veriteľa v prípade, ak rozhodcovská doložka bola vyhlásená za neprijateľnú podmienku a preto je neplatným zmluvným dojednaním podať žalobu na príslušnom súde bude premlčané, lebo neexistuje mechanizmus, (procesný postup) pre ďalší postup vo veci, a to už formou postúpenia veci inému príslušnému orgánu na ďalšie konanie, alebo formou klauzuly obdobnej § 19 zák.č. 244/2002 Z.z. Zachovanie účinkov podanej žaloby a spočívanie plynutia premlčacej doby nie je pre tento prípad nikde zakotvený, preto účinky spočívania v takomto prípade nenastávajú.

30. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v zamietajúcom výroku, vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol síce žalovaný úspešný, avšak trovy odvolacieho konania mu nevznikli.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).